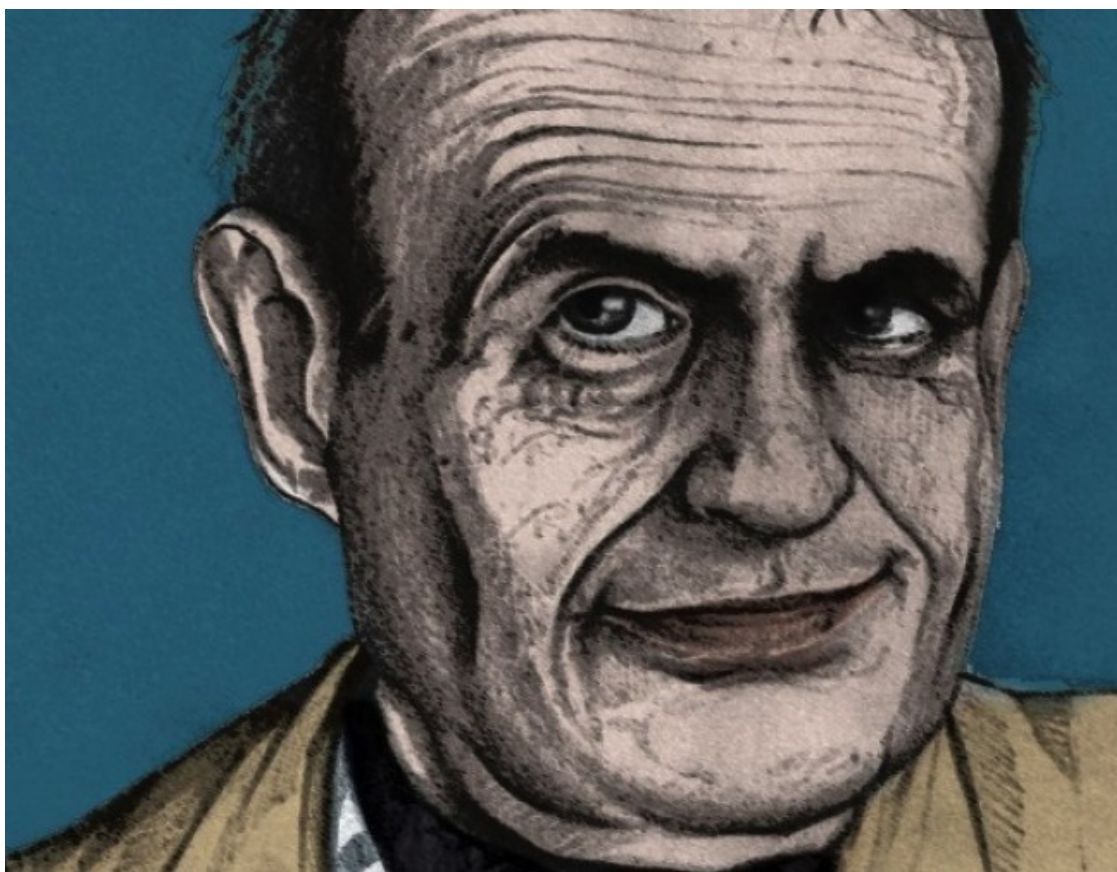

Terenci Moix, imaginació i desig

14 reflexions de l'escriptor, que deia que «el sexe és bàsic, tant quan es fa com quan es reprimeix»

Terenci Moix va néixer el 5 de gener del 1942 a Barcelona, on va morir el 2 d'abril del 2003. L'escriptor que es divertia desafiant i trencant esquemes reconeixia que durant l'adolescència va patir. Se sentia sol, aïllat. Quan anava al cinema no volia sortir-ne per no haver de tornar al carrer, a la vida de fora. Cada pel·lícula era un món i ell vivia en tots. Recordem l'autor d'*El dia que va morir Marilyn* llegint-ne 14 reflexions que delaten el seu caràcter i carisma. I escoltem l'entrevista en profunditat que Carmen Alcalde, el 1985, li va fer al programa *Identitats*.

Il·lustració: Albert Pons

1. La pornografia és l'erotisme mancat d'intel·ligència.

2. Només aspiro a trobar el paradís a la Terra. I soc digne de compassió, perquè és possible que l'hagi trobat més d'una vegada i no me n'hagi adonat.
3. Estem especialitzats en una repetició harmoniosa del desastre i de l'estupidesa.
4. Si la falta d'amor et talla un braç, la falta de llibertat te'n talla dos i, a més a més, les cames.
5. La imaginació s'apropa més a la veritat.
6. La soledat, quan és quotidiana, s'escriu amb minúscules molt raquítiques i és humil com una castanyera sense feina.
7. El que ve després de l'amor és massa fort per tornar a intentar-ho.
8. El sexe és bàsic en la vida de les persones, tant quan es fa com quan es reprimeix.
9. Tinc molta por de caure tant en la trampa del materialisme com en el parany d'un espiritualisme gratuït.
10. Com a home em busco a mi mateix. Ja em trobaré un dia o altre. Soc una acumulació de totes les contradiccions de la meva època: de les seves coses bones i dolentes.
11. M'agradaria molt ser un cínic. En el fons, o potser no tant en el fons, soc un sentimental com una catedral.
12. No hi ha res que m'agradés més que tenir un amor per a tota la vida.
13. La religió comercialitza amb els sentiments.
14. La meva responsabilitat amb l'existència és passar dignament. Ser estimat i estimar. I deixar una obra ben feta.

[tv3]<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/identitats/terenci-moix/video/2920790/>[/tv3]